RABÍ A BOJANOVICE, ČEPICE

RÁBSKÉ NOVINY

ČÍSLO 21. KE ČTENÍ ZDARMA 12. PROSINCE 2013

Milý Ježíšku,
moc a moc si
přeji,
aby...

OBSAH

Slovo starosty	2
Bojanovice, Čepice	3
Rozhovor s rábským farářem	4-5
Anketa	6
ROSa	7-8
Zkazky starých zbrojnošů	9
Šumavští muzikanti	10
Z historie školy v Rabí	11
Zprávy MěÚ	12-13
Sport	14-15

MEZI ŘÁDKY

Dýchnu na zamrzlé okno a prstem si udělám kulaté okýnko ven, ale v krátkém okamžiku se potahuje tenoučkou vrstvičkou ledu, šla by seškrábat nehtem, ale ty mám okousané skoro do krve. Dole na skle je namrzlý led, jak stékala voda z oken, při troše štěstí se dá odloupnout a schroupat, nechat rozpustit na jazyku, zalejzám pod obrovskou duchnu a napadá mě, že asi takhle nějak vznikaly fosílie. Zadržím dech, jako že nedýchám a moje malé dětské tělo se tou tíhou tepla nechává zamáčknout do matrací. Dobrovolně. Pozoruji zpitomělé, teplem probuzené hejno much u stropu a myslím na hejna, ale hus, kolik se jich do té peřiny vejde… Usnu.

Žasnu a nepřestávám se divit celý život nad lidskými výtvory často nad hranicemi možností v porovnání s dneškem. I duchna tam má své místo, cennější o lásku a starost, nastřádanou mezi peřím.

Co dělám já pro své blízké a ostatní? V předvánočním čase zamyšlení dost otevřená otázka pro každého z nás. Na dělání pro někoho něco se totiž nevztahuje žádná politická příslušnost, fyzická zdatnost, pohlaví, věk, počasí, nezaměstnanost, je to stav mysli, kdo se s tím jak popere. Pro nás je radost psát noviny, když víme, že uvnitř vás nějaký článek potěší. A tak jsme napsali Ježíškovi za všechny čtenáře, že si přejeme novou rubriku a byli jsme tak drzí, že jsme si řekli, aby to bylo o našem kraji, trochu o Rábí a o Šumavě a s láskou samozřejmě, abychom si zase připomněli, jak je u nás pěkně.

Přeji vám, ať se máte dobře, ať jste šťastni - nejen o Vánocích…

Eva Dušková

Události / Bojanovice

SLOVO STAROSTY MĚSTA

Vážení občané, dovolte mi malé zamyšlení nad nastávajícími vánočními svátky a koncem roku 2013.

Vánoční svátky jsou symbolem lásky a pohody. Radost svých blízkých a jejich přítomnost je pro nás tím nejlepším dárkem na závěr každého roku. Přichází nejkrásnější svátky v roce, které nepřinášejí do našeho života jen vůni jehličí a různé vánoční cukroví, ale i štědrost, radost a porozumění. Je to také příležitost myslet na ty, co nemají to štěstí a nemají rodinu nebo zdravotní stav jim nedovolí odejít ke svým blízkým. Setkání, malý dárek, vzpomínka a každá maličkost jim udělá radost.

Proto jsem vždy rád, když se lidé sejdou, jako v Bojanovicích po štědrovečerní večeři ve 21:30 hod. u kapličky na návsi za hudebního doprovodu horažďovických muzikantů a čepičtí zase na mostu u sochy sv. Jana Nepomuckého ve sváteční večer rozsvěcují svíce. Do Rabí si vás dovoluji pozvat na 4. tradiční vánoční setkání v neděli 22.12. 2013 v obřadní síni na úřadu v Rabí, kde budou zpívat muzikanti z Horažďovic a následně bude podáváno malé občerstvení v duchu adventu.

Závěrem chci popřát příjemné svátky, ať je prožijete v klidu, v pohodě a v krásné sváteční náladě.

K novému roku patří novoroční přání a poděkování. Děkuji všem zaměstnancům města a zastupitelům za spolupráci a za ně za všechny chci popřát zejména hodně štěstí, zdraví a hodně pracovních a osobních úspěchů v příštím roce.

Milan Leopold, starosta města Rabí

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ …

Vánoce „klepou“ na dveře a všudypřítomný shon nám dává jasně najevo blížící se konec roku.

Ano, jsme sice o trochu starší, ale o to více plni zážitků ze společných akcí, a to nejen u nás v Bojanovicích.

Zmíním například významnou událost, kterou byly prezidentské volby, příjemné posezení v hasičárně u příležitosti MDŽ nebo splouvání Otavy, které se konalo v půli srpna, dále krásnou tradiční akci turnaj v nohejbale ***„ACHYLKACUP“,*** jejíž 6. ročník se konal na návsi. Společný výlet na Orlí hnízdo s návštěvou Salzburgu. Tou poslední akcí bylo setkání důchodců a (nejen) dříve narozených v naší hasičárně.

Ta se díky pokračujícím úpravám a obětavostí členů sboru změnila k nepoznání.

V rámci brigád bylo provedeno zateplení stropu a vrat, pokládka dlažby a vybílení celého prostoru.

Stejně jako loni tak i letos v předvečer svátku sv. Mikuláše nás navštívil sám Mikuláš s doprovodem a nadílkou dárků a dobrot, ale také s nadílkou čertovskou - bramborou nebo kouskem uhlí a trochou pekelného štěstí.

ACHYLKACUP 2013

Obec BOJANOVICE

Dovolím si zmínit ještě jednu akci - květnovou hasičskou soutěž v Čepicích. Bojanovické družstvo vybojovalo krásné osmé místo (nebudu psát že z osmi družstev), no neměli kategorii veteránů - věkový průměr našeho družstva byl 56 let. Ale „naši“ se s tím vypořádali! Díky!

Akce roku 2013 jsou již minulostí a doufám, že zůstávají ve vašich vzpomínkách. Děkuji touto cestou všem, kteří se na nich podíleli a vám všem, kteří svou účastí tyto akce a náš sbor podpořili.

Vážení přátelé, s každou další zapálenou svíčkou na adventním věnci jsme blíže těm nejkrásnějším svátkům v roce. Svátkům, které - jak věřím - budou u všech z vás svátky pohody, radosti a štěstí. Dovoluji si proto všechny pozvat na Štědrý večer v 21.30 hodin na naši náves ke kapličce.
Přijďte si společně zazpívat krásné vánoční koledy, ochutnat doušek svařeného vína nebo se jen tak pozdravit. Pozvání přislíbilo i **„Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“.**

Vážení přátelé, rok 2013 přinesl do našeho sboru a do naší vsi mnoho dobrého, hodně radosti ze společných akcí a nová přátelství, ale bohužel i smutné události.
Dovoluji si proto vám všem touto cestou popřát úspěšný rok 2014 plný štěstí, radosti, pevného zdraví a splněných přání.

Děkuji vám, členům Sboru dobrovolných hasičů v Bojanovicích za vaši obětavost na společných úkolech, vašim rodinám za podporu tolik potřebnou pro naši činnost, vám, kteří jste se účastnili a podpořili naše akce.

Petr Nový - starosta SDH Bojanovice

Naše akce na: http://bojanovice.webnode.cz/ Své podněty a návrhy k plánovaným akcím prosím zasílejte na adresu bojanovice@email.cz Děkujeme

Obec ČEPICE

DOKEMPNÁ

Dokempná byla úžasná, jako občerstvení si každý mohl objednat grilované kuře nebo koleno, k tanci a poslechu nám hráli bratři Ježkové.

Kéž by bylo pořád takovýchto akcí….

-pm-

Rozhovor

Rozhovor s rábským farářem p.Václavem Hesem

**** Můžete se ve stručnosti představit?***
Pocházím z Českých Budějovic a tam také žijí moji sourozenci, 2 bratři a sestra, i náš tatínek. Po Střední ekonomické škole jsem studoval na Teologické fakultě v Litoměřicích a v r. 1983 jsem byl vysvěcen na kněze a nastoupil jsem na své první kněžské působiště, do Vimperka. Po 15 letech působení na Šumavě jsem byl 13 let farářem v Táboře a teď jsem od července 2011 duchovním správcem v Sušici a okolí.

**** Jak a proč jste se stal knězem?***
Vyrůstal jsem v křesťanské rodině, kde byla samozřejmostí modlitba i účast na bohoslužbách a dalších křesťanských aktivitách. Jeden blízký přítel mých rodičů se stal knězem v roce, kdy jsem končil základní školu a v té době jsem už znal i jiné výborné kněze, se kterými jsem prožil mnoho krásného. Nebylo tedy nic tak divného, že jsem zatoužil prožít podobně hezký a plodný život.

**** Čím jste chtěl být jako malý kluk?***
V dětství jsem neměl žádné výraznější přání a asi od 11 let – to se psal rok 1968 - jsem si oblíbil partu ministrantů a různých aktivit kolem kostela. A tedy pomalu začal směřovat ke kněžství.

**** V čem vidíte hlavní smysl své práce?***
Blíží se Vánoce. A mne před časem velmi zaujalo to, o čem evangelista sv. Lukáš píše právě v souvislosti s narozením Ježíše Krista. Andělé u Betléma provolávali: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“ Toto dvojí bych chtěl pomoci mnoha lidem uskutečnit: schopnost oslavit Boha a předávat lidem kolem sebe Boží pokoj.

**** Kde všude jste působil?***
Na svém prvním působišti jsem jezdil z Vimperka na Kvildu, do Horní Vltavice, Šumavských Hoštic a mnoha dalších krásných míst Šumavy. Během mého působení v Táboře vznikla nová farnost Sezimovo Ústí, kde jsem byl jejím prvním duchovním správcem. A teď jezdíme ze Sušice do Kašperských Hor, Srní, Hartmanic, Petrovic, Kolince a dalších míst, celkem spravujeme 16 farností.

**** Co se vám na našem kraji nejvíce líbí?***
Opravdu upřímně miluju své rodné jižní Čechy a Šumavu. Velmi rád vystoupám na nějaký vrch, třeba Svatobor, a kochám se krajinou: lesíky, loukami a poli, vesničkami a cestami mezi nimi ... Když je nad tím ještě modré nebe s krásnými mráčky, nestačím děkovat Pánu Bohu za tu krásu.

**** Jaké jsou vaše koníčky?***
Mám rád turistiku – ono toulání se po šumavských kopcích. Také rád s lidmi diskutuji o otázkách smyslu života, o přečtených knihách, o „Boží režii“ v našich životech apod. A také si rád poslechnu hezkou hudbu, nebo i zazpívám s kytarou „křesťanské songy“.

**** Máte nějaký nesplněný sen, který byste si rád splnil?***
Snad ani ne.

**** Co vás v poslední době nejvíce naštvalo a naopak potěšilo?***
Zlobí mne někteří politici a veřejní činitelé, kteří místo nějakých konstruktivních návrhů jenom kritizují a pomlouvají druhé. Naproti tomu mne těší, že znám dost lidí, kteří umí naopak přiložit ruku k dílu a vytvářet něco krásného navzdory všem „blbým náladám“ ve společnosti. Např. si velmi vážím početných rodin, ve kterých bývá velmi hezká atmosféra vzájemné pomoci a spolupráce.

**** V čem je podle vás největší problém naší společnosti?***
Veliký problém vidím v neochotě mnohých lidí omezit sebe ve prospěch celku. Zdá se mi, že ve společnosti spíše převládá sobectví, prosazování osobních a lokálních zájmů na úkor jiných částí celku. Myslím, že v myšlení mnoha lidí stále přetrvává ono komunistické „Proletáři všech zemí, spojte se“ – proti buržoazii, kulakům, vykořisťovatelům, tmářské církvi ... Bible nabízí opačný recept: „Bůh tak miloval svět, že dal svého Syna ...“

**** V čem je podle vás hlavní význam církve?***
České slovo „církev“ je překladem řeckého „ecclesia“, to doslova znamená „shromáždění, společenství“. Má lidem pomáhat být společenstvím, vzájemně si pomáhat a postupně objevovat, jaké je to úžasné, že toto „shromáždění“ svolává milující Bůh, stvořitel a původce nejen celého vesmíru, ale i mého života.

**** Inspiruje vás Bible, jaká je vaše oblíbená pasáž?***
Samozřejmě, Bible je – nejen pro mne – knihou života. Mluví o tom podstatném v životě, o Božím díle s námi lidmi. Je obvyklé, že novokněz při udělování novokněžského požehnání rozdává lidem obrázek s poděkováním a nějakou myšlenkou. Já na něm mám verš z Matoušova evangelia (6,33): *„Hledejte nejprve Boží království a jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.“*

**** Co pro vás znamenají blížící se vánoční svátky?***
Vánoce jsou pro mne zároveň romantika i množství úkolů, ale především nádherná oslava Božího příchodu na svět, do naší bezprostřední blízkosti. Evangelista Jan to vystihl překrásně poeticky: „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. – A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ A sv. Pavel k tomu dodává v listě Římanům: *„Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“*

Pokračování Rozhovor / hrad Rabí

**** Co byste chtěl našim čtenářům na závěr vzkázat?***

Pokud se někomu z vás při slově „církev“ otvírá kudla v kapse, zkuste najít věřícího člověka, který opravdu žije podle Bible. Pro kterého je Ježíš osobním přítelem. Jsem přesvědčen, že vás velmi pozitivně překvapí!!

Děkuji za rozhovor

Rábského faráře p.Václava Hese vyzpovídal Josef Růžička

Závěrem bychom chtěli všechny spoluobčany pozvat na vánoční bohoslužbu do kostela sv. Jana Nepomuckého v Rabí, která se uskuteční 24.12.2013 od 16 hodin.

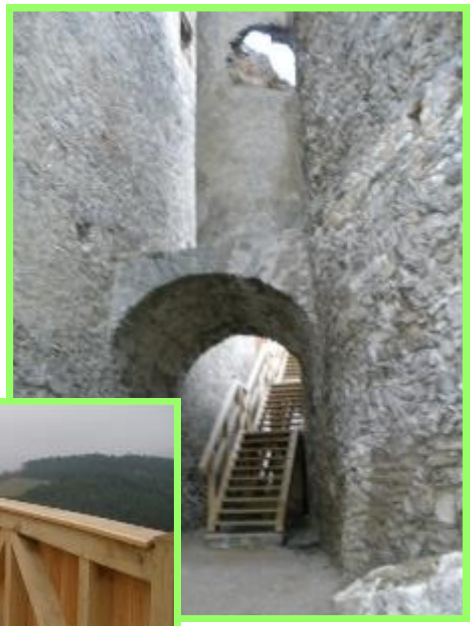

Ani hrad neodpočívá

Co se to tam na tom hradě děje? Může se tam vůbec chodit, když je tam lešení? Budou zase vánoční prohlídky při svíčkách?...

Proč nejít rovnou ke kováři namísto kováříčka; zeptala jsem se kastelána hradu Rabí ing. Karla Broži, co se děje v současné době za hradbami:

- Dokončení prací na opravě havarijních míst, kde docházelo k uvolňování kamenů a hrozilo nebezpečí zranění návštěvníků, to se týkalo především rozsáhlé rekonstrukce Don Jonu v době letních prohlídek, a to bez omezení návštěvního řádu.
- Konzervace zbytků gotických omítek na plášti .
- Stavba nové vyhlídky pro návštěvníky hradu. Jde o dřevěnou konstrukci, která nenarušuje kamennou stavbu hradu. Povedlo se nám tak docílit nejen rozšíření prohlídkového okruhu, ale především odkrýt další část dříve zcela nepřístupné části parkánové zdi, kde se otevře krásný zcela nový pohled do kraje směrem na Horažďovice a Nezamyslice.
- Připravujeme rekonstrukci 4. brány, zajištění statiky klenby kostela Nejsvětější Trojice.
- Plánování kulturních akcí na nadcházející sezonu, návštěvníci určitě nepřijdou o tradiční akce, jako je Rabijáda, divadla, koncerty.

Srdečně zveme všechny občany a návštěvníky na

vánoční prohlídky při svíčkách dne 14. prosince 2013.

ANKETA

V předvánoční době adventu se neustále někoho v nejbližším okolí dotazujeme, na to jestli už psal Ježíškovi, co si přeje, co kupuješ ty nebo vy, co pečeš a vaříš… Zvědavost nám nedala, a tak jsme se také zeptali, jak jinak než na Vánoce:

1. *Co si představíte, když se řekne Vánoce ?*
2. *Jakou tradici si o Vánocích neodpustíte, bez které si Vánoce neumíte představit ?*

Terezka Saxlová, Rabí

1. Andělíčky, dárečky a stromeček.
2. Bez dárků.

Daniel Dryje, Nezamyslice

1. Já si přeju jenom dinosaury a stromeček, ten taky máme.
2. Nevím.

Lucie Leopoldová, Rabí

1. Vánoční stromeček, advent, sníh a dlouhá zima.
2. Musí být stromeček.

Miroslava Zahrádková, Rabí

1. Dětství, starost, aby byly zabalené dárky, napečené cukroví a stromeček.
2. Musí být kapr. Toho jsem měla vždycky ráda.

Stanislav Zemen, Rabí

1. Shon a pohoda.
2. Dárečky.

1. ***Ladislav Vokatý, Rabí***

1. V tomhle věku nemám žádné velké ideály. Nic mimořádného.
2. Musí být kapr a stromeček.

1. ***Yvona Svatošová, Rabí***

1. Klid, rodinná pohoda a odpočinek.
2. Rozkrojíme jablíčko, pouštíme lodičky ze skořápek ořechů.

Marie Růtová, Bojanovice

1. Stromeček, pohoda, klid, návštěvy vánočních koncertů, radost pod stromečkem, žádný honění.
2. Připravíme oběd a pak odpoledne objedeme všechny hroby a rozsvítíme všem svíčky a začne se smrákat a přichází vánoční atmosféra. To je nejhezčí.

Martin, Rabí

1. Dárky pro celou rodinu.
2. Sejde se rodina, upečeme něco, máme stromeček a lepší alkohol.

Drahomíra Brejchová, Rabí

1. Mě by se vybavila celá rodina pohromadě. Chtěla bych je mít pořád, nejen o Vánocích. Jsem taková kvočna.
2. Sejdeme se. spolu.

Události/ ROSa

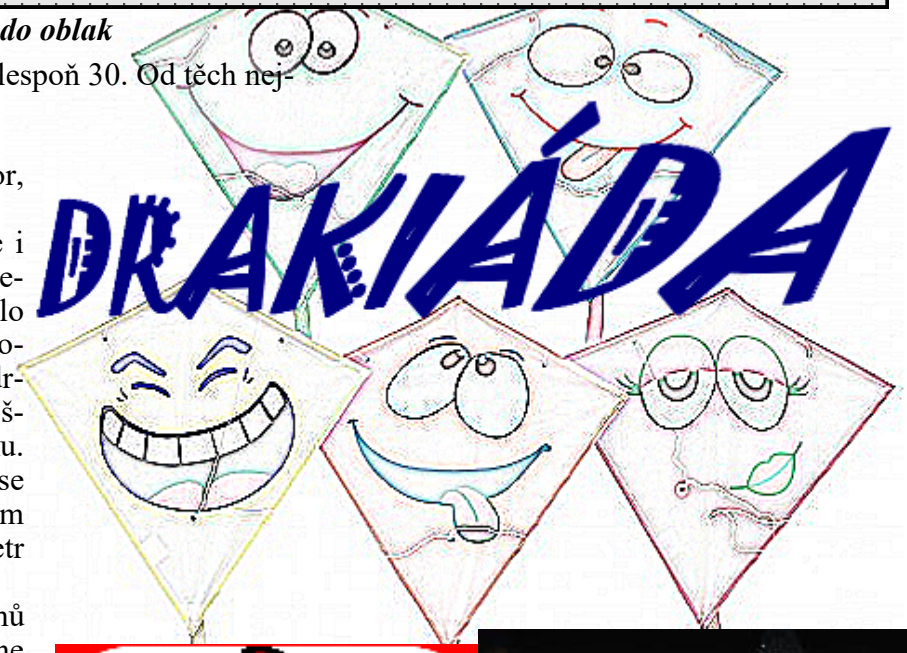

„Vyletěl si pyšný drak, vyletěl až do oblak

... a na louce pod křížkem jich vyletělo alespoň 30. Od těch nejmenších až po velké netopýry.

Louku navštívili draci až z Krušných hor, Prahy, Nezamyslic a nejvíc z Rabí.

Ve vzduchu létali motýli, letadla, ale i krtci a několik metrů dlouhý čínský netvor. Letové povětrnostní počasí vydrželo až do 16 hodin. Občas se přihnal silný poryv větru a draci ve výšce 250 m nevydrželi tak silný nápor a utrhli se. Možná ještě teď nějaký vlaje na stromech Šibeňáku. Nejpočetněji zastoupená rodina Balcarů se vybavila na povzbuzení letců velkým „kanónem“ a k obecnému obveselení Petr Balcarů občas vystřelil.

Přes 100 diváků však zahnala domů dešťová přeháňka, ale určitě všem zůstane ve vzpomínkách louka plná dětí, jak drží napnuté provázky s očima upřenýma k nebeským výškám.

-dh-

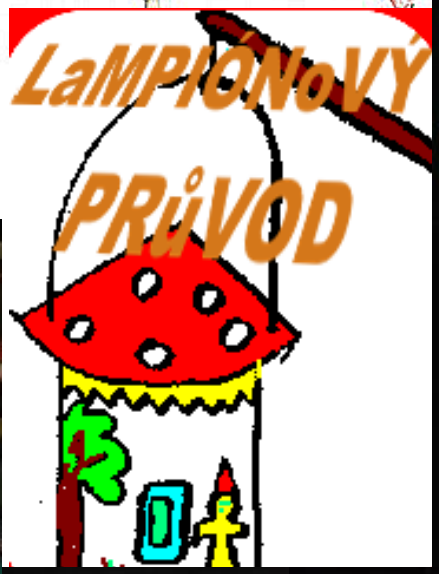

„Světla venku ubývá, počasí nás zahání do tepla domovů, Ať tedy rozsvícené lampičky v dětských rukách rozzáří naše městečko světlem, které zažene pomyslnou zimu a stíny v našich duších. Doufám, že si ze slavnosti všichni odnesou dobrý pocit sounáležitosti a síly.“

Tak nás přivítala u kašny Maruška Jamrichová a průvod lampiónů se tak vydal stejnou trasou jako v loňském roce. Na náměstí se zatím připravovali herci na představení **Ohňové šou,** které ještě více rozsvítilo a zpestřilo celý večer. A když posvícení, tak hnětynky od „rosaček“ a než p. Liška upekl výborné bramboráky, popovídali jsme a pozdravili se navzájem.

Lampióny neshořely, necháme je schované, příští rok se určitě budou hodit.

To nám ten večer zase rychle utekl…

-dh-

POZVÁNKY/ ROSA

Spolek ROSa srdečně zve na tradiční vánoční setkání občanů

V neděli 22.12.2013
Od 15:30 hod
v obřadní síni MěÚ Rabí

Ke sváteční náladě přispějí koledy v podání Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů
svařené víno z Itálie, horký čaj, vánočka, chléb s domácím sádlem a cibulí
Vstupné dobrovolné
Těšíme se na Vás.

Pochod masek v 9 hod
(sraz v hasič. klubovně na hřišti TJ)

MASOPUST
1. 3. 2014

Na motivy:
„ Zpátky do pohádky “

ZÁJEZD
do divadla
J.K.Tyla v Plzni
Srpen v zemi indiánů
Činoherní představení
15. ledna 2014, odjezd z náměstí v 17 hodin
Bližší info a rezervace na MěÚ Rabí, v Infocentru, tel. 603 316 123, 724 296 137

Novoroční šlápota 1.1.2014
Sraz účastníků ve 14 hodin na náměstí v Rabí. Dobrou náladu a veselou mysl sebou

Spolek ROSa Rabí
zve děti a rodiče na
Maškarní karneval pro děti
v sobotu 22.března 2014
Od 14 hodin v Kulturním domě v Rabí.
Hraje DJ Nový. Soutěže pro děti.
Vstupné dobrovolné.

Music v KD Rabí

25.12.2013 Poslední leč
31.12.2013 Silvestrovská zábava
25.1.2014 Hasičský ples

Maškarní bál
V SOBOTU 22.3. V KD RABÍ
pro dospělé

ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI

NAPSAL: Bohumil ZÍKA *„Kronika rodu Zíků“*

Pokračování kapitoly deváté: ***O dalším otcově cestování, jakož i o pašerácích a cukerinářích***

Bratranec Frantík zůstal s babičkou v Nezdicích a jeho hudební výchovu převzal učitel Jakeš, který toho času vyučoval na nezdické škole. Já jsem začal na housle u Jana Šimona, houslisty a vynikajícího violoncelisty, který se stal později členem České filharmonie.

Jeho starší bratr měl v Sušici kapelu a otec v ní, když se vrátil z ciziny, hrával po celou zimu.

Moje babička ovdověla ještě poměrně mladá a zůstala v Nezdicích u své dcery Anny. Ta už se nejmenovala Kojzarová, nýbrž Nová. Protože babička nedostala žádnou penzi - tu pobírali pouze státní zaměstnanci - a byla ještě čilá a samostatná, obstarala si na okresním úřadě v Sušici povolení, opravňující ji provozovat tak zvaný podomní obchod. Zakoupila krosnu, kterou ještě dodnes jako vzácnost opatruji, v Sušici jí dal obchodník s textilem na úvěr zboží, to jest prádlo, košile, kalhoty a prostě vše, co lidé na venkově nejnutněji potřebovali. Svým poctivým jednáním a prodejem kvalitních výrobků si brzy získala široký okruh známostí po vesnicích, takže mohla předem nakoupit to, co zákazníci potřebovali. Také můj otec v době, když byl bez zaměstnání, chodíval s ní a nosil druhou krosnu.Já jsem rovněž život podomního obchodníka poznal o letních prázdninách.

Pro mě to však byl tehdy víceméně sport a malé dobrodružství. Zato někteří moji spolužáci, vidouce mě s krosnou na zádech, se mě začali stranit a opovržlivě se dívali, jenomže mně už tehdy v hlavě svítalo a nic jsem si z měšťáčků nedělal. Otec mi vždy říkával : *" Za žádnou práci se člověk stydět nemusí, stydět se může pouze ten, kdo tu práci nedělá poctivě."*
To by se tehdy muselo moc a moc lidí stydět za to, co dělají. Ať už to byl dělník, který musel vzít nouzovou práci na silnici, kde tloukl kladivem štěrk a za celý den si tak vydělal deset až patnáct korun nejvýše, nebo cirkusák, který chodil s pašovaným cukerinem po vesnicích.

Převážně se to týkalo Nezdic, kde nezaměstnaní byli známými pašeráky a cukeráři. Lidé prodávající po vesnicích cukerin a v době po první světové válce také pašovali zboží z Bavor. Četníci se moc a moc činili, aby tyto chudáky mohli za to "zabásnout". Co si pak počne rodina takto postiženého, jim bylo srdečně jedno. Oni byli za to placeni a ne špatně. Těch prohlídek v bytech cukerinářů bylo hodně. To si velmi dobře pamatuji. Ale zase se musí přiznat, že prohlídky dopadly pro pány četníky vždycky špatně, protože udavačů nebylo, obec držela hezky pohromadě a nekalým živlům, jako byli četníci, se lidé na hony vyhýbali. Že se při takovémto "kšeftě" odehrávaly různé smutné a i veselé historky, je jasné při vynalézavosti a nápadech lidu cirkusáckého. Nejvíce debat a diskusí se na tato témata odbývalo v hospodě, kde jeden druhého se svými příběhy snažil přetrumfnout.

Jedné neděle nám vyprávěl Honzík Požánek, cirkusový dělník a velmi šikovný chlapík o tom, jak prodal jedné selce dvakrát za sebou místo cukerinu vápenný prášek. Ten se nasypal do pytlíčku a navrch se pak posypal pravým cukerinem, neboť selky měly ve zvyku napřed cukerin ochutnat, jak je sladký. Už moc důvěry v jakost cukerinu neměly,či lépe řečeno v poctivost prodávajícího, neboť už nebylo ani jedné, kterou by někdo neošidil. Tato praxe už se stala u cukerinářů zcela běžná, neboť se tak více vydělalo. Vápno nestálo nic. Jistě dnes, milý čtenáři, řekneš, že to byl podvod, ano, byl, ale v malém stylu. My, cirkusáci, jsme byli toho názoru, že bohatá selka tím vůbec nezchudla a chudák si trochu pomohl. Brali jsme proto takovéto příhody s potěšením a fanděním vyprávějícímu kamarádu. Nu, a milý Honzík, jak vyprávěl, v jedné vesnici někde až u Nepomuka prodal selce takovýto, dnes se říká zmetek. Jenomže to mu nestačilo a asi po dvou měsících přišel opět do téže vesnice. To už asi musel risknout, zřejmě neměl pomalu kam chodit, protože takovýchto hříchů se napáchal všude více než dost. A tu se v něm vzala odvaha a kurážně vešel opět do stavení k téže selce. *"Pozdrav Pán Bůh, paní selko,"* pozdravil slušně. Dobrý den, odpovídá selka a podívala se pozorně na milého Honzíka. Vtom už ho také poznala.
"Aha,to jste vy, ten lump, co mě posledně tak vošidil! Vy lumpe jeden, ale hned du pro četníka." "Počkejte,paní," povídá Honzík, *"vo co vám vlastně de?Dyť já vás eště vůbec neznám a u vás sem eště nikdá nebyl."*
"Co vy mně budete povídat," rozčilila se selka, *"já sem vás moc dobře poznala!""Mě?"* táže se Honzík.*" A milá paní nepletete si mě náhodou s někým jiným?""Já, podívejte se,"* a tu vytáhl z kapsy pytlíček s cukerinem, došel s ním ke stolu, na který pak celý obsah vysypal.*"A teď si poďte zkusit a můžete ho všechen třeba sníst a nemusíte ani zaplatit."*
To už se selka zarazila, upadla do rozpaků a přestávala si být jistá, pokud se týká osoby Honzíkovy. Jak už z toho byla celá zpitomělá, šla ke stolu a začala cukerin ze všech stran oblízávat.Div, že se jí samou sladkostí nezatočila hlava.
"*No jo,"povídá pak, ten je vopravdu pravej." "No tak vidíte, paní selko,"* povídá Honzík,"*ale mě už teď napadá, kdo vám ten šmejd prodal, ale ať si mě nepřeje, až ho potkám, ručím vám za to, že mu to přijde draho. Tak abych vám pravdu řek, já toho chlapíka moc dobře znám. Von se mi moc podobá. Dyť von chodí i tak podobně přistrojenej jako já, a to se vám už vůbec nedivím, že ste si mě s tím lumpem spletla. Jen buďte bez starosti, já to s ním vyrychtuju, že se bude divit. Von bydlí hned blizoučko ve vedlejší vsi a já si nenechám na sobě, aby mou pověst takhle cuchal. Na tu já si, milá paní, moc potrpím."*
Jak se tak pořád obhajoval, smetl obsah sáčku zase zpět do pytlíčku. Na to dal sáček zpět do kapsy. "*Nu, a kolik vy to počítáte?"* ptá se selka. "*Paní, u mě to stojí dvacet pět korun." " Hm,"* broukne selka, *"to se mně zdá moc drahý." " Ale za to pravý,"* odvětí Honzík.

Ještě chvilku se handrkovali o cenu, nakonec udělali oba remízu na dvacet tři korun. Honzík sáhl do kapsy,ale nyní do té druhé, kde už pro takovéto příležitosti měl tentýž pytlík,ale s vápnem. Hodil ho na stůl a povídá.*"Tak tumáte, ať už na vás něco prodělám, dyž je to ponejprv a pro dobrou vůli."*

Selka mu peníze spokojeně vyplatila s tím, že se jí podařil dobrý kšeftík. S Honzíkem se srdečně rozloučila, ještě mu na cestu namazala silný krajíc chleba s máslem, o ten si Honzík jistě řekl a povídala mu, aby se tedy příště u ní zase stavěl. *"To víte, že jo, panímámo,"* odpovídá Honzík s úsměvem, *" že na to nezapomenu a vy na mě taky jistě ne."* Že byl Honzík s kšeftíkem spokojen, to mohu, milý čtenáři, potvrdit s naprostou jistotou, ježto jsem jeho vyprávění poslouchal přímo z jeho úst.

Pokračování příště

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ PÍŠE: MUDR. PAVEL VOSKA

Pějme píseň dokola

Říká se, že zpěv provází člověka od kolébky až do hrobu, také známý je bonmot *„ zpěvem k srdci, srdcem k vlasti“*. To všechno, zdá se mi, už ani není pravda.

Aktivní zpěv pomalu ustupuje pasivnímu poslechu a to je podle mého velká škoda. Kde jsou ty doby, kdy se třeba v hospodách zpívaly všemožné, ale hlavně pijácké písně. V tomto směru byla velmi aktivní stolní společnost tzv. kocandíků, o které jsme se už zmiňovali. Ti měli dokonce celou směs takovýchto písní, která se zpívala jako jeden celek. Tento doslova živý poklad jsme převzali od našich tátů, ale už jsme jej, bohužel k naší velké škodě, nedokázali předat další generaci, i když popravdě řečeno, já jsem se do té kocandické familie jen přiženil. A tak takové skvosty jako *„Příteli, co myslíš, můžeme domů jít, my domů nepudem až bude bílý den „* nebo *„Na uli, na uli, na ulici porazil hadrník hadrnici“* a jiné pravděpodobně odejdou s námi. Co naděláš, v hospodách se už nezpívá a když to s Mirkem Dudů spustíme na nějaké rodinné sešlosti, kterých už je taky jako šafránu, zní to většinou jen jako řev náručních krav.

Zpívalo se ale nejen v hospodách. Tak třeba každou neděli zněl z kostela u Trojice zpěv nábožných písní, kde vynikaly vysoké soprány naší tety Máni Převrátilové a staré Jiříkové za podpory varhan ovládaných panem Hrbkem nebo Tomšem Hromádkou. Do kostela nechodím, a tak ani nevím, jestli se tam zpěv ještě pěstuje, ale doufám pevně ,že ano. Zpívalo se i ve škole. Kromě lidových a zlidovělých písní, které jsme se učili v hodinách hudební výchovy, byl kolektivní zpěv součástí každého školního shromáždění, které vždy končilo Písní práce. V paměti mi utkvěl silný, třaslavý hlas ředitele Šustra, když spustil *„O zazni písni vznešená“* a my jsme se všichni přidali. Mimochodem, ona je to docela pěkná písnička a je jen škoda, že byla tak zprofanovaná a už se nezpívá, i když proti samotné práci snad nikdo nic napříč politickým spektrem nemá.

Já sám zpívám rád, zatímco hudebně vzdělanému posluchači asi při tom nejspíš vstávají vlasy hrůzou na hlavě. Zálibu ve zpěvu jsem utužil i při studiu na medicině v Hradci Králové, kde jsme měli a vlastními silami provozovali tzv. Klub mediků. Jelikož jsem tam byl pečený vařený , tak jsem si také osvojil mnohé písně medické i jiné, v zasvěcených kruzích známé pod souborným názvem „Klubézní písně“ . Pohříchu ale většina těchto hudebních skvostů se dá zpívat jen po dvaadvacáté hodině a to ještě v úzkém kruhu příznivců. Nicméně jsou tam i poučné písně o tom, že například kapavka se má léčit Penicilinem a ne obsolentním Cibazolem a také dobré rady do života, jako že *„když padáte se schodou, náhodou, ruku na něm mějte“*. Myslí se samozřejmě onen orgán, který je chloubou každého muže. Končilo se většinou vznešeným hymnusem *„Penis noster durus est“*… Omlouvám se tímto zejména útlocitným čtenářkám za poněkud frivolní vsuvku, ale i to snad k životu patří. Ale zase zpět do našeho Rábíčka.

Není to zase až tak dávno, kdy se v létě na terase Motorestu, blahé paměti, provozovaly již dříve zmíněné tzv „Italské večery“, zasvěcené hlavně písním z oblasti folk a country za podpory kytar a hlasů pražských mafiánů z rodu Linzmajer-Horálek. Nám se to náramně líbilo, méně pak asi obyvatelům Městečka, snad kromě paní Vebrové, která vždycky tvrdila, že se jí při tom našem „krásném“ zpěvu dobře usíná.

Posledním velkým zpěvákem, kterého v žádném případě nesmíme vynechat, je nezapomenutelný Vašek Bláha. Jeho repertoár byl sice dost omezený, ale hlas měl silný a krásný, a tak jsme si mohli na staré poště, tedy jak jsme říkali „u Alenky“, vyslechnout útržky písní šedesátých let, třeba Vaškovu oblíbenou *„Amore, ptám se tě pro všechno na světě, proč na mě míříš svůj šíp“* nebo místní lidovou *„Zafúkij větříčku“* o tom nejkrásnějším děvčeti v celé Šumavě. Jo, takoví zpěváci už se nerodí a to prosím, jak si sám vždycky trpce stěžoval, od učitele Knotka dostal ve škole ze zpěvu dvojku .

Ono to celé možná vyznívá trochu jako pláč nad rozlitým mlékem, ale protože jsem věčným optimistou a vím, že každá doba má svá oblíbená témata a priority, tak i hudba a zpěv, které jsou, jak je notoricky známo, věčné, si své místo na slunci určitě najdou. A tak tedy, až někdy zase přijde na řadu ta pěkná hra „Pějme píseň dokola“, tak věřím , že žádnému nebude píseň scházet a nebude pro to muset platit ty dva mázy.

Na závěr mi dovolte jako každoročně, popřát Vám, všem Rábčanům, ale také i Čepičanům a Bojanovičanům příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a spokojenosti do nového roku.

Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ

- zpracovala Božena VOKATÁ -

Od školního roku 1942 -43 byla v Rabí zřízena tzv. lidová škola hospodářská, kde si žáci prohlubovali vzdělání. Její pokračovatelkou byla lidová škola zemědělská, která fungovala od 5.11.1942 do 20.10.1947.

Měšťanská škola měla tehdy 3 ročníky a tzv. JUK / jednoroční učební kurs/, který mohli zájemci dobrovolně absolvovat po vychození 3. ročníku.

Ve školním roce 1953 - 54 oba stupně školy splynuly v tzv. osmiletou střední školu. Tehdy žáci vykonávali v 8. třídě nesmyslné závěrečné zkoušky, zvané malé maturity.

Ve školním roce 1959- 60 při další reorganizaci škol byla zavedena povinná devítiletá školní docházka.

Ve školním roce 1976 - 77 se začalo učit podle nové koncepce, v matematice děsily rodiče obávané množiny a škola byla opět osmiletá.

V r. 1979- 80 byl 5. ročník vřazen do II. stupně školy, takže na I. stupni byl 1. - 4. ročník a od r. 1996 - 97 jsou zase povinné deváté třídy a 5. ročník se vrátil na I. stupeň.

Škola se také od samého začátku podílela na kulturním životě obce. Hned ve škol. roce 1947- 48 sehrály děti divadelní hru Dareba.

V dalším roce se zapojila do oslav 45O. výročí povýšení Rabí na město. Velkou změnou v činnosti školy bylo založení 73. pionýrské organizace 23.3.1950 - dostala titul Jana Žižky z Trocnova a prapor. Několik zájmových kroužků pod obětavým vedením učitelů i některých rábských občanů, např. dr. Františka Jiříka, Matěje Krause a Josefa Fuchse dosahovalo velmi dobrých výsledků v různých stupních soutěží. Pamětníci ať o tom do Rábských novin napíší.

Pionýři jako první v okrese - už tehdy Horažďovice - měli svůj pionýrský dům - dnes dům pana Kristofoviče. V něm měli dvě klubovny a tam začal tehdy dospívající chlapec Jaroslav Presl chytat první signály na malé radiostanici v dřevěné krabičce na vysokém smrku / dnes už tam nestojí/.

V roce 1951 byla zahájena výstavba kulturního domu, škola se tam podílela četnými brigádami, stejně tak jako v pozdějších letech na budování sportovního areálu Sokola / 1967 - 1973 /.

Žáci se také zúčastnili natáčení filmu Božská Ema /škol. r. 1978 - 9 /. Velkou měrou pomáhala škola také místnímu JZD, hlavně při vybírání brambor, vyhánění dobytka na jaře na pastvu atd. Také pro myslivecké sdružení byla významnou pomocí - při odchytu zajíců nechyběli ani ti nejmenší školáčci. Také o tom by mohl některý pamětník napsat do novin.

Nesmíme opomenout velmi zdařilých akademií, které škola nacvičila k různým výročím. Sál kulturního domu byl vždy do posledního místa naplněn! Velký dík za to patří obětavým učitelům,kteří věnovali dobrému jménu školy mnoho hodin volného času. Ještě dnes se tají dech při vzpomínce na pěvecký sbor žáků pod vedením učitele Ferdinanda Dušáka nebo odvážné pyramidy , kterou s chlapci nacvičil učitel Petr Malý.

Na pana Dušáka a pak jeho pokračovatele Jana Kalivodu zůstaly v okolí Rabí jako vzpomínka zase vysázené ovocné stromy nad drůbežárnami a pod hradním lesíkem. Oba se ještě zasloužili o vybudování pionýrské - pak jen školní - zahrady, která byla velkou zásobárnou ovoce i zeleniny pro školní jídelnu.

Pokračování příště

Ředitel školy Jiří Výrut při zahajovacím projevu v KD 1.9.1982

Ještě trochu Vánoce

O adventu, co možná (ne)víte

1. Jak dlouho u nás trvá advent? *(čtyři týdny)*
2. Název advent pochází z lat. slova adventus. Co to znamená? *(příchod)*
3. Jaká je liturgická barva adventu? *(fialová)*
4. Na adventním věnci jsou běžné 4 svíčky. Někdy je tam ale i pátá. Co symbolizuje? *(Pannu Marii)*
5. Typické pro advent jsou ranní mše. Jak se nazývají? *(Roráty)*
6. V historii se někde slavil advent i déle. Jak dlouho trval? *(šest týdnů)*
7. Jak se nazývá první a poslední adventní neděle? *(železná a zlatá)*
8. Kdy se řežou a jak se nazývají větvičky třešní, které by měly v teple ve váze do štědrého dne vykvést? *(4. prosince, barborky)*

Mikuláš naděloval dětem v MŠ Rabí

Z receptů Františka Podlouckého

Rok utekl jako voda a jsou tu zase Vánoce. Po krásné procházce zimní přírodou si připravíme na štědrovečerní tabuli kapra, tak trochu netradičně.

Kapr vařený v kořenové zelenině se švestkovou omáčkou

200g kapr
100g kořenová zelenina (celer, petržel, mrkev)
50g švestková povidla
50g červené víno
50g perník
50g máslo
50g cukr
sůl, pepř, citron

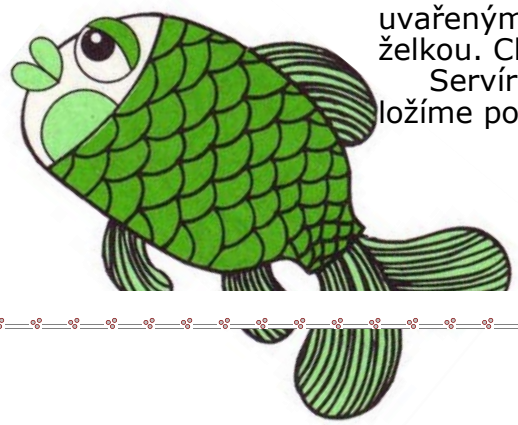

Na másle orestujeme kořenovou zeleninu a zalijeme vodou. Osolíme, opepříme, přidáme citron, vložíme filety z kapra, pomalu vaříme (± 20 min.).

Uvařeného kapra vyndáme z várky a necháme na teplém místě. Do várky z kapra nalijeme červené víno a necháme vyvařit na poloviční objem. Pak přidáme švestková povidla a podle chuti osladíme. Vše rozmixujeme, můžeme zahustit strouhaným perníkem.

Vhodnou přílohou jsou bramborové noky. Můžeme je koupit již hotové a uvařit je dle návodu. Vylepšit je můžeme tak, že přidáme orestovanou červenou cibulku s anglickou slaninkou, promícháme s uvařenými noky, ještě trochu opečeme, osolíme a ozdobíme petrželkou. Chceme-li vidět zlaté prasátko, radím vynechat anglickou !

Servírujeme tak, že do středu talíře navršíme noky a na ně položíme porci kapra, okolo švestkovou omáčku.

Dobrou chuť.
Carpe diem!

ZPRÁVY Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

www.sumava-cepice.cz
http://bojanovice.webnode.cz
www.mestorabi.cz

POZOR: Změna vývozu komunálního odpadu od 7.11.2013 –zimní období 1 x za týden ve čtvrtek ráno - liché číslo týdne

Chalupáři, máte zaplacený poplatek za odpad ?

Připomínáme, že je v platnosti od 1.3.2013 nová Obecní vyhláška o odpadech, která je uveřejněná na webu města.

Oslavenci v lednu 2014

70 let Zdeněk Heřman, Rabí
75 let Věra Marková, Čepice

Oslavenci v únoru 2014

60 let Václav Kovařík, Rabí
65 let Jiřina Bláhová, Rabí
90 let Marie Kubovcová, Čepice

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a štěstí.

Narodili se:

26.11.2013 Martin Jonáš, Rabí

Blahopřejeme k narození dítěte.

Zemřeli:

30.10.2013 Milada Adamusová, 92 let, Rabí
4.11.2013 Josef Fuchs, 90 let, Rabí

Vyslovujeme pozůstalým upřímnou soustrast.

Poplatky za odpady v roce 2014

31.ledna 2014 skončí platnost vydaných známek na popelnice .Občané a chalupáři si mohou nové známky vyzvednout na MěÚ Rabí v lednu po zaplacení poplatku (500,-Kč trvale žijící občan a cizinec, 500,-Kč trvale neobydlený rekreační dům). Nová známka bude platit od 1.2.2014 do 31.1.2015.
V obci **Čepice** (prodejna p. Polankové) a **Bojanovice** (u p. Růty) budeme vybírat v předem nahlášený den v lednu. Občané z těchto obcí tak nemusí jezdit na úřad do Rabí.

Poplatky za psy v roce 2014

Občané jsou povinni zaplatit za svého psa poplatek do 31.1.2014. Poplatek je stanoven ve výši 60,-Kč za 1. psa, za každého dalšího je 90,-Kč. Důchodci mají slevu na 1.psa - platí 30,-Kč. Vybíráme poplatky společně s odpady.

Platba za vodu do konce prosince 2013

Upozorňujeme občany, že v současné době je **prováděn odečet spotřebované pitné vody** za rok 2013 na vodoměrech. Žádáme občany, kteří si mohou odečíst stav vodoměru sami, aby nahlásili a **zaplatili vodu do 20.12.2013.**
Cena vody je 17,25 Kč za 1m3.

Upozorňujeme občany, že pokladna města pro příjem hotovostních plateb (za nájmy a vodu) bude otevřena jen do pátku 20.12.2013 do 16 hodin. Otevřena bude opět od 2.1.2014.

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny PČR

konané ve dnech 25. a 26.10. 2013

volební okrsek Rabí- vol.účast 57,37%, zvítězila strana ANO 29,21 %, KSČM 17,41% a ČSSD 15,16%
volební okrsek Bojanovice- vol.účast 74,07%, zvítězila strana ANO a Úsvit T.Okamury shodně 23,07%, ČSSD a ODS a KSČM shodně 12,82%
volební okrsek Čepice - vol účast 86,15 %, zvítězila ČSSD 24,07 %, ANO 22,22%, ODS 12,96%
Celkem za město Rabí vol.účast 63,81 %, zvítězila strana ANO , dále ČSSD a KSČM.

Všechny čtenáře informujeme, že knihovna bude otevřena od prosince do března 2014 v pondělí a ve středu od 9 do 16hod.

Podzimní sběr nebezpečného odpadu narostl do nebývalých rozměrů. Posuďte sami, jakou hromadu odpadu nashromáždili **jenom** rábští občané na hřišti. Celkové náklady na likvidaci se vyšplhaly na částku 39 026 Kč.

CO SE JEŠTĚ UDÁLO

Půjčky, oddlužení a exekuce – na co si dát pozor

V Sušici se 25. listopadu uskutečnila beseda se zástupci společnosti Člověk v tísni. Beseda byla zaměřena na problematiku předlužení a měla upozornit na některé pasti, se kterými se může setkat kdokoli, kdo řeší svoji svízelnou finanční situaci.

Společnost varuje před **rozhodčí doložkou** v úvěrových smlouvách. Jde o ujednání, ve kterém se dlužník a věřitel domluví na tom, že případné budoucí spory bude řešit rozhodce, nikoli soud. *„Hlavním problémem je skutečnost, že rozhodce si vybírá věřitel a ten pak nemůže být nestranný jako soud,“* upozorňuje Michala Baslová, dluhová poradkyně společnosti Člověk v tísni.

Dluhoví poradci dále narážejí na problémy s tzv. **oddlužením**. *„Insolvenční zákon umožňuje předluženým lidem situaci řešit a postupně se zbavit závazků. Na tento institut se však navázala řada subjektů, které zneužívají důvěry občanů, k oddlužení jim nepomohou a dostávají je naopak do dalšího, ještě většího zadlužení,“* vysvětluje Michala Baslová.

Třetím představovaným tématem je **exekuce**. *„Řada lidí má z exekuce neúměrnou obavu a než by ji připustili, raději se dále zadluží. Je důležité si uvědomit, že v exekučním řízení má každý práva daná zákonem, jako je nárok na nezabavitelné finanční minimum, nezabavitelné vybavení domácnosti apod.,“* doplňuje Michala Baslová.

V případě problémů spojených se zadlužením - ať už problémy nastaly, nebo se jim chce člověk vyhnout - je vždy dobré požádat o odbornou radu. Tu zdarma poskytují sociální služby či pracovníci soc. oddělení obecních a městských úřadů.

Za Člověka v tísni, Dalibor Hapl.

SPORT

ROZHOVOR

Jméno člena týmu: Václav Korda
Post: stoper / útočník
Věk: 30
Stav: svobodný, přítelkyně Martina
Děti: Martin 13 let, Petr 12 let, Anička 2,5 roku (s Vaškem na fotografii), Martinka 6 měsíců

Klubová historie: žáci Rabí, dorost Hradešice (postup do kraje),muži Hradešice, po neshodách s trenérem zpět do Rabí. Z Rabí mě koupili do Sokola Pačejov, kde jsem prožil jedny z nejlepších fotbalových let (vykopali jsme 1.B třídu). Dále jsem vyrazil na hostování do Pracejovic (za Honzou Tušinovským), poté Žihobce, a po alkoholové debatě v hospůdce u Šafandů angažmá v týmu FK BUDĚTICE 2012, kde už snad fotbalově zestárnu.

Jak ses dostal k fotbalu?

K fotbalu mě dostal můj otec, který mě v roce 1989 přivedl na trénink do Rabí. V té době jsem měl 20 kilo a za žáky zde hrávali drobečkové jako Vašek a Jirka Smetanové, Aleš Kulich, Jirka Kabourek, Jarda Janečka a další, takže ty začátky byly celkem zajímavé.

Jaký je nebo byl tvůj fotbalový sen?

Hrát za Spartičku! Sen mám ale jinak splněný. Hraji v mančaftu se svými přáteli a kamarády, chodí na nás spousty diváků a co víc si můžu přát? Snad jen to zdravíčko aby drželo.

Oblíbený hráč a proč?

Luboš Fiala a Jirka Vinter. Jsou to mí fotbaloví bratři, kteří vždy jdou do všeho s chutí, odhodláním zvítězit a nedat nikomu nic zadarmo, stejně jako Tomáš Řepka.

Stejnou otázku jsem pokládal i Zbyňkovi, a to, kde vidíš FK Budětice za cca 5 let?

1.A třída (s patřičnou dávkou humoru) Reálně to vidím tak, že budeme hrát v klidu III.třídu, možná Okresní přebor, a hlavně už snad na stadionu v Buděticích. Tím nemyslím vůbec nic špatného proti hřišti v Rabí, ale doma je doma.

Všichni o tobě ví, že jsi tzv. horká hlava. Co se stalo, že jsi byl v podzimní části sezóny tak vzorný, až bych řekl, že jsi šel příkladem ostatním „horkým hlavám“?

Toť otázka. Myslím si, že hraji pořád stejně jako dřív, jen teď nebylo zapotřebí se rozčilovat. Tým šlape, vedeme tabulku a ti mladší kluci nepotřebují vidět „Korďáka“ s naběhlýma žílama na čele, ale „Korďáka“, který jim ukáže, jak mají makat a pracovat.

V čem vidíš momentální úspěch tvého týmu?

Máme výbornou partu,bezvadné fanoušky a hlavně super kouče pana Ing. Zbyňka Chmelíka.

Co bys chtěl sdělit / popřát čtenářům Rábských novin před nadcházejícími svátky?

Samozřejmě zdravíčko, to je nejdůležitější. Klid a pohodu o vánočních svátcích, kapra bez kostí a příjemně stráveného Silvestra, třeba u Vočka, kde ho spolu s Tomášem Dudou pořádáme.

Děkuji za rozhovor.

SPORT

BUDĚTICE JAKO SPARTA

Vážení příznivci regionální kopané,

opět se hlásíme se sportovní rubrikou, ve které shrneme působení budětického FK 2012 v podzimní části fotbalové IV. třídy sk. B.

Již od prvního zápasu bylo jasné, že kluci naváží na svou první a velmi povedenou sezónu. To by ovšem nebyli Budětičtí, aby se spokojili s celkovým třetím místem jako loni a vlastně už před sezónou vyhlásili boj o vítězství v soutěži a následný postup do fotbalové III.třídy. V minulém čísle Rábských novin se zde kolega Pavel Voska nebránil přirovnání Budětic ke zvučným evropským velkoklubům. Já si dovolím kluky přirovnat ke klubu, který je mému srdci nejmilejší, Spartě Praha. Oba týmy totiž spojuje famózní podzimní bilance a především fakt, že po polovině soutěže nepoznaly hořkost porážky a mají tak velmi dobře nakročeno ke splnění svých předsezónních cílů. S náskokem před nejbližšími pronásledovateli jsme se šesti body ještě dokonce o krok před Spartou. Na druhou stranu je třeba být neustále nohama na zemi a uvědomit si, že předváděná hra má k představám trenéra Zbyňka Chmelíka stále ještě poměrně daleko. To ale v žádném případě neovlivnilo skvělé fanoušky, kteří byli v každém zápasu 12. hráčem Budětic a v počtu, v jakém svůj tým chodili podporovat, bořili veškeré mýty a představy.

Zápasy Budětických v podzimní části soutěže vidělo celkem 1230 diváků, což je suverénně řadí na první místo návštěvnosti v soutěži. Osobně si troufnu říci, že toto číslo daleko přesahuje hranice IV. třídy. Jen tak dále. Vaše přízeň je odměnou všem hráčům!

V neposlední řadě bych v realizačním týmu velmi rád přivítal mého velkého kamaráda Pepu Růžičku, který se jako začínající masér bude starat o pohybový aparát všech hráčů. Pepa s tímto koníčkem začal poměrně nedávno, ale svou snahou a pílí si již v tomto odvětví vybudoval velmi pevné postavení a není tajemstvím, že kromě nás dělá kustoda i divizní Sušici! Pevně věřím, že se spolupráce s Pepou ještě více prohloubí a budeme ho tak mít k dispozici na každý zápas. Já osobně chodím k Pepovi na soukromé masáže, které dělá samozřejmě i pro veřejnost a jsem nadmíru spokojený.

Připravili jsme pro Vás také rozhovor (s. 14) s jedním z nejdůležitějších hráčů týmu, Vaškem Kordou. Ti z vás, kteří znají jeho otce, vědí, že jablko nepadlo daleko od stromu.

Vzhledem k nadcházejícím svátkům a konci roku si vám za celý tým dovolím popřát krásné, bezstarostné Vánoce a šťastný vstup do nového roku 2014.

David Homolka

Tabulka průběžného pořadí

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Budětice	12	10	2	0	37: 13	32		(14)
2.	Milčice	12	8	1	3	44: 22	26	1	(7)
3.	Zavlekov	12	8	1	3	34: 18	25		(7)
4.	Pačejov B	12	7	1	4	37: 24	22		(4)
5.	Hrádek B	12	6	2	4	19: 14	22	2	(2)
6.	S. Kolinec	12	7	0	5	26: 23	21		(3)
7.	S. Mysliv	12	6	2	4	29: 21	20		(-1)
8.	Kvasetice	12	5	2	5	27: 17	18	1	(2)
9.	Veřechov	12	5	1	6	24: 29	17	1	(-2)
10.	Sušice C	12	3	1	8	20: 28	11	1	(-8)
11.	S. Plánice	12	2	2	8	12: 27	9	1	(-10)
12.	H.M.Boží	12	3	0	9	14: 49	9		(-9)
13.	Soběšice	12	0	1	11	13: 51	2	1	(-17)

CO SE DO NOVIN SKORO NEVEŠLO….

SDH Rabí

zve na
Výroční valnou hromadu
Kdy: 28. 12 ., v 17 hodin
Kde: klubovna na hřišti

Zdravotní středisko Žichovice

MUDr. J. Vycpálek
Po 7-12 Čt - 13-18
Út 7-12 Pá - 7-12
St 7-12

MUDr. E. Chocová
Po 8-10 Čt 14-18
Út 8-11 Pá 7-12

MUDr. P. Kyrál
Pá 11-14:30

Milé ženy z Rabí a okolí !
Zveme Vás na pravidelné **cvičení pro ženy**, které se koná
každé úterý od 16,30 hodin

ZKD Rabí - provozní doba

PO 7-12
ÚT 7-12 13-17

Provozní doba pošta Rabí

Po –Pá 8-9 14-16

SLOVO ZÁVĚREM

„ SEPSAL JSEM SI JEDNOU, CO JSEM V UPLYNULÉM ROCE UDĚLAL DOBRÉHO. POTOM JSEM POLOŽKY V SEZNAMU PŘEFORMULOVAL JAKO PŘEDSEVZETÍ. BYL TO PĚKNÝ POCIT.“

Robert Fulghum

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Šéfredaktorka: Eva Dušková
Adresa redakce: Rozsedly 20, 342 01 Sušice, tel.: 724 296 137
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Eva Dušková
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300

Uzávěrka příštího čísla je **31. ledna 2014**